

Данас се и званично завршава мисија британских снага у Ираку. Повлачење британских војника протекло је у етапама и трајало је шест година. Живот је у том периоду изгубило 179 британских војника.

Већина британских војника је већ одавно напустила Ирак. У другом по величини ирачком граду Басри, који је био под њиховом контролом, остало их је још неколико стотина. Ал Дирвари, уредник либералног листа „Шат ал Араб“ каже:

„У Басри је још 400 војника и официра британске армије. Званично, задатак им је да помогну у обуци ирачких војника, првенствено морнарице“.

Што се искустава грађана Басре са Британцима тиче, Ал Дирвари каже: „Велика Британија има искуство са ирачким народом. На основу искуства из историје Британци знају како могу да придобију Ирачане“.

И заиста, ретко су се могле чути притужбе на рачун британских војника, мада се многи противе присуству страних снага. За разлику од Америчанаца, Британци су поштовали менталитет релативно отвореног исламског друштва. Примера ради: британски војници придржавали су се саобраћајних прописа тако да су стајали и у колонама испред семафора. С друге стране, од америчких возила Ирачани су морали да буду на растојању од сто метара – у противном ризиковали су да Американци на њих пуцају.

Тако грађани Басре позитивно оцењују британско ангажовање у граду. Британци се нису мешали ни у политички живот – организовали су округли сто са свим релевантним групама у граду и градили спортске терене и вртиће у сиромашним деловима града.

Сада је Басра без страних војника, али са старим проблемима – нема довољно ни струје, ни воде. Ове године вода је посебан проблем и Ал Дирвари каже:

„Ниво Шат Ал Араба толико је опао да у речно корито улази морска вода. Вода за пиће

постала је још више слана и то је велики проблем за људе“.

Разлог за пад нивоа реке је изградња многобројних брана у Турској и Сирији, тако да је опао водостај Тигрису и Еуфрату, а и Иранци су подигли бране на њиховим рекама које се уливају у Шат ал Араб.

(Дојче веле)